

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88-AR65.9
Datum: 4. septembar 2009.
Original: engleski

PRED SUDIJOM PRETRESNOG VIJEĆA III

Rješava: sudija Christoph Flügge

Sekretar: g. John Hocking

Obavijest od: 4. septembra 2009.

TUŽILAC

protiv

**VUJADINA POPOVIĆA
LJUBIŠE BEARE
DRAGE NIKOLIĆA
LJUBOMIRA BOROVIČANINA
RADIVOJA MILETIĆA
MILANA GVERE
VINKA PANDUREVIĆA**

Javno

**OBAVIJEST O IZDAVANJU JAVNE REDIGOVANE VERZIJE "ODLUKE PO
ŽALBI TUŽILAŠTVA NA ODLUKU PO GVERINOM ZAHTJEVU ZA
PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU" OD 6. AVGUSTA 2009.**

Tužilaštvo:

g. Peter McCloskey

Odbrana:

g. Zoran Živanović i gđa Mira Tapušević za Vujadina Popovića
g. John Ostojić i g. Predrag Nikolić za Ljubišu Bearu
gđa Jelena Nikolić i g. Stéphane Bourgon za Dragu Nikolića
g. Aleksandar Lazarević i g. Christopher Gosnell za Ljubomira Borovčanina
gđa Natacha Fauveau Ivanović i g. Nenad Petrušić za Radivoja Miletića
g. Dragan Krgović i g. David Josse za Milana Gveru
g. Peter Haynes i g. Simon Davis za Vinka Pandurevića

JA, CHRISTOPH FLÜGGE, sudija Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud);

IMAJUĆI U VIDU "Odluku po žalbi tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu" koju sam donio u tadašnjem svojstvu dežurnog sudije 6. avgusta 2009. (dalje u tekstu: Odluka);

UZIMAJUĆI U OBZIR da neke informacije koje su sadržane u Odluci trebaju ostati povjerljive;

OVIM IZDAJEM javnu redigovanu verziju Odluke.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

Dana 4. septembra 2009.
U Haagu
Nizozemska

/potpis na originalu/

sudija Christoph Flügge

[pečat Međunarodnog suda]

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88-AR65.9
Datum: 6. avgust 2009.
Original: engleski

PRED DEŽURNIM SUDIJOM

Rješava: sudija Christoph Flügge, dežurni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 6. avgusta 2009.

TUŽILAC

protiv

**VUJADINA POPOVIĆA
LJUBIŠE BEARE
DRAGE NIKOLIĆA
LJUBOMIRA BOROVIČANINA
RADIVOJA MILETIĆA
MILANA GVERE
VINKA PANDUREVIĆA**

Javna redigovana verzija

**ODLUKA PO ŽALBI TUŽILAŠTVA NA ODLUKU
PO GVERINOM ZAHTEJVU ZA PRIVREMENO
PUŠTANJE NA SLOBODU**

Tužilaštvo:

g. Peter McCloskey

Obrana:

g. Zoran Živanović i gđa Mira Tapušковиć za Vujadina Popovića
g. John Ostojić i g. Predrag Nikolić za Ljubišu Bearu
gđa Jelena Nikolić i g. Stéphane Bourgon za Dragu Nikolića
g. Aleksandar Lazarević i g. Christopher Gosnell za Ljubomira Borovčanina
gđa Natacha Fauveau Ivanović i g. Nenad Petrušić za Radivoja Miletića
g. Dragan Krgović i g. David Josse za Milana Gveru
g. Peter Haynes i g. Simon Davis za Vinka Pandurevića

1. **Ja, Christoph FLÜGGE**, sudija Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), postupajući trenutno u svojstvu dežurnog sudije u skladu s pravilom 28 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), rješavam po "Žalbi tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu", podnesenom na povjerljivoj osnovi 29. jula 2009. (dalje u tekstu: Žalba tužilaštva), kojom se tužilaštvo žali na "Odluku po zahtjevu za hitno ponovno razmatranje Gverinog zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu", koju je 28. jula 2009. na povjerljivoj osnovi donijelo Pretresno vijeće II (dalje u tekstu: Pobjijana odluka), kojom je, između ostalog, odobreno privremeno puštanje na slobodu optuženog Milana Gvere (dalje u tekstu: Gvero) na period koji ne smije biti duži od 21 dana i koji mora biti okončan najkasnije do 1. septembra 2009., te odobrilo zahtjev tužilaštva za odgodu izvršenja Pobjijane odluke do donošenja odluke po žalbi.¹ Gvero je 3. avgusta 2009. dostavio povjerljivi odgovor na žalbu tužilaštva (dalje u tekstu: Gverin odgovor).² Tužilaštvo je 4. avgusta 2009. dostavilo povjerljivu repliku (dalje u tekstu: Replika tužilaštva).³

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Milan Gvero je 1. maja 2009. podnio povjerljivi zahtjev – sa *inter partes* i *ex parte* dodacima – tražeći privremeno puštanje na slobodu kako bi otputovao u Beograd po drugo mišljenje u vezi s liječenjem [redigovano] (dalje u tekstu: Prvobitni zahtjev).⁴ Pretresno vijeće je 15. juna 2009. odobrilo Prvobitni zahtjev, konstatujući da Gvero ne predstavlja rizik

¹ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po zahtjevu za hitno ponovno razmatranje Gverinog zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu, 28. juli 2009., par. 22.

² *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.9, Odgovor odbrane na žalbu tužilaštva na Daljnju odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 3. avgust 2009. Odbrana je poslije toga dostavila *Corrigendum* u koji je unijela ispravku u trećoj rečenici paragrafa 13 svog Odgovora, v. *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.9, *Corrigendum* Odgovora odbrane na žalbu tužilaštva na Daljnju odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 3. avgust 2009.

³ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.9, Replika tužilaštva na Gverin odgovor na žalbu tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 4. avgust 2009.

⁴ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu Milana Gvere iz humanitarnih razloga tokom perioda odobrenog za pripremanje završnih podnesaka i završnih riječi, 1. maj 2009. (dalje u tekstu: Prvobitni zahtjev), par. 13–17. Tužilaštvo je 15. maja 2009. dostavilo povjerljivi i *ex parte* odgovor, v. *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odgovor tužilaštva na Zahtjev odbrane za privremeno puštanje na slobodu Milana Gvere iz humanitarnih razloga tokom perioda odobrenog za pripremanje završnih podnesaka i završnih riječi, 15. maj 2009. V. takođe *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Zahtjev za odobrenje za ulaganje replike i Replika na Odgovor tužilaštva na Zahtjev Milana Gvere za privremeno puštanje na slobodu tokom pripremanja završnih podnesaka, podnesen na povjerljivoj i *ex parte* osnovi 22. maja 2009.

bjeckstva niti prijetnju bilo kojoj žrtvi, svjedoku, odnosno osobi povezanoj s ovim predmetom⁵ i da je "od ključne važnosti da Gvero zatraži drugo mišljenje [redigovano]".⁶ Vijeće je dalje konstatovalo da "[k]ako bi na upućen način donio odluku, Gveri će nesumnjivo koristiti pribavljanje tog drugog mišljenja ljekara koji govori njegov jezik, kao i odgovarajuće ispitivanje u Beogradu u okruženju koje mu je poznato".⁷ Pretresno vijeće je takođe odobrilo zahtjev tužilaštva za odgodu izvršenja Prvobitne pobijane odluke do donošenja odluke po žalbi.⁸

3. Tužilaštvo je 17. juna 2009. na povjerljivoj osnovi uložilo žalbu na Prvobitnu pobijanu odluku (dalje u tekstu: Prvobitna žalba).⁹ Žalbeno vijeće je 20. jula 2009. konstatovalo da je Pretresno vijeće "trebalo pribaviti medicinsku dokumentaciju navodeći dovoljne socijalne i psihološke razloge za to da se liječenje obavi izvan Nizozemske"¹⁰ i usvojilo Prvobitnu žalbu¹¹ na osnovu toga što je Pretresno vijeće pogriješilo iz sljedećeg razloga:

[...] nije [se] pozabavilo jednim relevantnim faktorom u svojoj ocjeni toga da li postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju Gverino privremeno puštanje na slobodu, naime da li bi Gvero mogao biti liječen u Nizozemskoj [...].¹²

4. Dana 22. jula 2009., u svjetlu Odluke Žalbenog vijeća, Gvero je na povjerljivoj i hitnoj osnovi podnio zahtjev za ponovno razmatranje Prvobitne pobijane odluke, tražeći privremeno puštanje na slobodu pod uslovima utvrđenim u Prvobitnoj pobijanoj odluci ili onoliko dugo koliko je potrebno da se omogući njegovo liječenje i povratak u Pritvorsku jedinicu Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN) radi nastavka suđenja 2. septembra 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev).¹³ Gvero je Zahtjevu priložio izjavu dr Eekhofa – ljekara PJUN-a koji je

⁵ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 15. juni 2009. (dalje u tekstu: Prvobitna pobijana odluka), par. 16.

⁶ Prvobitna pobijana odluka, par. 18.

⁷ Prvobitna pobijana odluka, par. 18.

⁸ Prvobitna pobijana odluka, par. 23(g).

⁹ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.8, Žalba tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 17. juni 2009. Odbrana je 25. juna 2009. dostavila povjerljivi odgovor, v. *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.8, Odgovor odbrane na Žalbu tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 25. juni 2009.

¹⁰ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po žalbi tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 20. juli 2009. (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća), par. 13.

¹¹ Odluka Žalbenog vijeća, par. 14.

¹² Odluka Žalbenog vijeća, par. 13.

¹³ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.8, Zahtjev za ponovno razmatranje Zahtjeva Milana Gvere za privremeno puštanje na slobodu u svjetlu Odluke Žalbenog vijeća od 20. jula 2009., 22. juli 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev), par. 13. Tužilaštvo je 23. jula 2009. dostavilo povjerljivi Odgovor u kom je

podnio izvještaj – dokumentujući njegovo zdravstveno stanje (dalje u tekstu: Izjava dr Eekhofa).¹⁴ Dana 28. jula 2009., Pretresno vijeće je odobrilo Zahtjev, konstatujući sljedeće:

[...] izvještaj dr Eekhofa [...] predstavlja "medicinsku dokumentaciju koja navodi dovoljne socijalne i psihološke razloge za to da se liječenje obavi izvan Nizozemske", kako je to zatraženo u Odluci Žalbenog vijeća, i da on pokazuje da bi [redigovano] tretman u Nizozemskoj podlijegao kašnjenju. Uz ove dodatne razloge, Pretresno vijeće ponovo konstatuje da postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju Gverino privremeno puštanje na slobodu.¹⁵

Pretresno vijeće je dalje napomenulo da se Izjava dr Eekhofa ne bavi potrebom za drugo mišljenje u vezi sa Gverinim [redigovano], ali je ipak konstatovalo sljedeće:

[...] Gverina hitna potreba za [redigovano] tretmanom prije [redigovano] koji mu je takođe potreban predstavlja dovoljno uvjerljiv humanitarni razlog za njegovo privremeno puštanje na slobodu.¹⁶

II. STANDARD PREISPITIVANJA

5. Interlokutorna žalba nije preispitivanje neke odluke pretresnog vijeća *de novo*.¹⁷ Žalbeno vijeće je ranije konstatovalo da odluka o privremenom puštanju na slobodu koju pretresno vijeće donosi na osnovu pravila 65 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) predstavlja diskrecionu odluku. Prema tome, relevantno pitanje koje treba riješiti nije to da li se Žalbeno vijeće slaže s tom diskrecionom odlukom, nego da li je pretresno vijeće prilikom donošenja te odluke pravilno primijenilo svoje diskreciono ovlaštenje.¹⁸

ustvrdilo da bi Zahtjev trebalo odbiti i na osnovu pravila 65(E) Pravilnika zatražilo da, ukoliko Zahtjev bude odobren, izvršenje eventualne takve odluke bude odgođeno kako bi moglo uložiti žalbu; v. *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odgovor tužilaštva na Gverin zahtjev za ponovno razmatranje njegovog Zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu, 23. juli 2009.

¹⁴ V. Zahtjev, kojem je priložena Izjava dr Eekhofa.

¹⁵ Pobjana odluka, par. 18 (fusnote izostavljene).

¹⁶ Pobjana odluka, par. 21.

¹⁷ V. npr. *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.11, Odluka po Praljkovoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća o privremenom puštanju na slobodu od 2. decembra 2008., 17. decembar 2008. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Praljkom), par. 4 (gdje se citira *Tužilac protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2; Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija njegovo privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Brahimajem), par. 5; *Tužilac protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na Odluku o privremenom puštanju na slobodu optuženog Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa Stanišićem), par. 6 i *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Ljube Boškskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. septembar 2005., par. 5).

¹⁸ V. npr. Odluka u vezi s Praljkom, par. 4; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze, 14. decembar 2006., par. 3; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po

6. Kako bi uspješno osporila neku diskrecionu odluku o privremenom puštanju na slobodu, strana u postupku mora pokazati da je pretresno vijeće načinilo primjetnu grešku. Žalbeno vijeće će ukinuti neku odluku o privremenom puštanju na slobodu ukoliko utvrdi da je ona (a) zasnovana na pogrešnom tumačenju mjerodavnog prava; (b) zasnovana na očigledno netačnom zaključku o činjenicama; ili je (c) toliko nepravična ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja pretresnog vijeća.¹⁹ Žalbeno vijeće takođe treba da razmotri da li je pretresno vijeće prilikom donošenja odluke pridalo težinu sporednim ili irelevantnim faktorima, odnosno da li je propustilo pridati težinu ili dovoljnu težinu relevantnim faktorima.²⁰

III. MJERODAVNO PRAVO

7. Shodno pravilu 65(B) Pravilnika, vijeće može odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uvjeri da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na suđenju i neće predstavljati opasnost za bilo koju žrtvu, svjedoka ili neku drugu osobu i to tek nakon što je zemlji domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten na slobodu pružilo priliku da se izjasne.²¹

8. Prilikom odlučivanja da li su uslovi iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjeni, pretresno vijeće mora uzeti u obzir sve relevantne faktore za koje bi se od njega razumno očekivalo da ih uzme u obzir prije donošenja odluke.²² Vijeće dalje mora navesti obrazloženo mišljenje u kom će iznijeti svoj stav o tim relevantnim faktorima.²³ Koji su to relevantni faktori i koju im težinu treba predati, zavisi od konkretnih okolnosti u svakom predmetu.²⁴ To zbog toga što odluke po zahtjevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica a predmeti se razmatraju na individualnoj osnovi u svjetlu konkretnih okolnosti pojedinog optuženog.²⁵ Pretresno vijeće je dužno da ocijeni te okolnosti ne samo prema njihovom stanju u vrijeme donošenja odluke nego takođe, u mjeri u kojoj je to moguće predvidjeti, u vrijeme

interlokutornoj žalbi odbrane na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija Zahtjev Ljubomira Borovčanina za privremeno puštanje na slobodu, 30. juni 2006., par. 5.

¹⁹ Odluka u vezi s Praljkom, par. 5.

²⁰ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.7, Odluka po interlokutornoj žalbi Vujadina Popovića na Odluku po Popovićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 1. juli 2008., par. 6.

²¹ Odluka u vezi s Praljkom, par. 6; Odluka u vezi s Brahimajem, par. 6; Odluka Žalbenog vijeća, par. 5.

²² Odluka u vezi s Praljkom, par. 6; Odluka u vezi s Brahimajem, par. 6; Odluka Žalbenog vijeća, par. 6.

²³ Odluka u vezi s Praljkom, par. 7; v. takođe Odluka u vezi s Brahimajem, par. 10; Odluka Žalbenog vijeća, par. 6.

²⁴ Odluka u vezi s Praljkom, par. 7; Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 8; Odluka Žalbenog vijeća, par. 6.

kada se očekuje da će se optuženi vratiti na Međunarodni sud.²⁶ Ako se uvjeri da su uslovi iz pravila 65(B) ispunjeni, pretresno vijeće ima diskreciono ovlaštenje da odluči da li će odobriti privremeno puštanje optuženog na slobodu. Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka, a posebno poslije okončanja dokaznog postupka tužilaštva, treba odobriti samo ukoliko postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi.²⁷

IV. DISKUSIJA

A. Argumenti strana u postupku

9. Tužilaštvo se žali na Pobjianu odluku s obrazloženjem da je "Pretresno vijeće načinilo primjetnu grešku time što nije pravilno primijenilo mjerodavno pravo u vezi s Gverinom navodnom potrebom za [redigovano] liječenjem u Srbiji".²⁸ Konkretno,

Pretresno vijeće je pogriješilo kada je zaključilo – na osnovu [izjave dr Eekhofa] – da Gveri ne može biti blagovremeno obezbijedeno [redigovano] liječenje u Nizozemskoj i da postoje dovoljni socijalni i psihološki razlozi za to da se [redigovano] liječenje obavi izvan Nizozemske.²⁹

10. Tužilaštvo tvrdi da izjava dr Eekhofa: (i) zbog svoje kratkoće i nedostatka pojedinosti ne predstavlja "odgovarajuću medicinsku dokumentaciju" kakva se traži u Odluci Žalbenog vijeća;³⁰ (ii) nije potkrijepljena zbog toga što u njoj nisu navedeni konkretni koraci koji su preduzeti kako bi se utvrdilo da li [redigovano] liječenje može blagovremeno biti provedeno u Nizozemskoj niti pruža objašnjenje za svoju tvrdnju da bi zakazivanje "nečega što se smatra rutinskim [redigovano] tretmanom u zemlji sa visoko razvijenim sistemom zdravstvene zaštite" potrajalo mjesecima;³¹ i u stvari (iii) navodi da liječenje može biti provedeno u Nizozemskoj.³² Po mišljenju tužilaštva, Pretresno vijeće je prema tome pogriješilo kada je zaključilo da [redigovano] liječenje nije dostupno u Nizozemskoj jer bi "bilo podložno

²⁵ *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Johana Tarčulovskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 4. oktobar 2005., par. 7.

²⁶ Odluka u vezi s Praljkom, par. 7; Odluka u vezi sa Stanišićem, par. 8; Odluka Žalbenog vijeća, par. 6.

²⁷ V. Odluka u vezi s Praljkom, par. 15; Odluka Žalbenog vijeća, par. 6.

²⁸ Žalba tužilaštva, par. 2.

²⁹ Žalba tužilaštva, par. 2, 14 i 17; Replika tužilaštva, par. 2.

³⁰ Žalba tužilaštva, par. 12-13 (gdje se citira *Tužilac protiv Karemere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73.16, Odluka po žalbi u vezi s razdvajanjem Matthieua Ngirumpatse, 19. juni 2009. (Odluka u vezi s Ngirumpatseom), par. 22); Replika tužilaštva, par. 4.

³¹ Žalba tužilaštva, par. 12-13; Replika tužilaštva, par. 2-3 i 5.

³² Žalba tužilaštva, par. 11.

kašnjenju" ne ispitavši zašto Gveri ne bi moglo biti blagovremeno obezbijeđeno [redigovano] liječenje u Nizozemskoj.³³

11. Kada je riječ o tome da li postoje dovoljni socijalni i psihološki razlozi za [redigovano] liječenje izvan Nizozemske, tužilaštvo dalje tvrdi da je Pretresno vijeće pogriješilo u razmatranju "sveukupnog zdravstvenog poboljšanja koje bi moglo proizaći iz Gverinog privremenog puštanja na slobodu".³⁴ Konkretno, tužilaštvo tvrdi da je Pretresno vijeće pogriješilo zaključujući da Gverina mogućnost da "komunicira na svom jeziku i razgovara sa svojim ljekarom i porodicom"³⁵ pruža "dovoljne socijalne i psihološke razloge za Gverino [redigovano] liječenje u Srbiji" i stoga pruža dovoljno uvjerljive humanitarne razloge za puštanje na slobodu.³⁶ U svjetlu gorenavedenog, tužilaštvo tvrdi da je "Pretresno vijeće pogriješilo kada je, oslanjajući se na [izjavu dr Eekhofa], zaključilo da je [redigovano] liječenje u Srbiji dovoljno uvjerljiv humanitarni razlog za potrebe pravila 65".³⁷ Tužilaštvo stoga traži od Žalbenog vijeća da ukine Pobjianu odluku i odbije Gverin zahtjev za privremeno puštanje na slobodu.³⁸

12. Gvero se protivi Žalbi tužilaštva navodeći da je Pretresno vijeće, nakon što je pažljivo razmotrilo sve relevantne faktore, pravilno primijenilo i protumačilo mjerodavno pravo kada je na osnovu izjave dr Eekhofa zaključilo da je "Gveri potrebno hitno [redigovano] liječenje prije [redigovano] koji će takođe biti potreban u odgovarajuće vrijeme" i da stoga postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju njegovo privremeno puštanje na slobodu.³⁹

13. Nadalje, Gvero se ne slaže s tvrdnjom tužilaštva da Izjava dr Eekhofa ne predstavlja "odgovarajuću medicinsku dokumentaciju".⁴⁰ On odgovara da je fr Eekhof "ugledan ljekar

³³ Žalba tužilaštva, par. 10 i 14 (gdje upućuje na Pobjianu odluku, par. 18); Replika tužilaštva, par. 2.

³⁴ Žalba tužilaštva, par. 16.

³⁵ Izjava dr Eekhofa priložena Zahtjevu, par. 5.

³⁶ Žalba tužilaštva, par. 16; Replika tužilaštva, par. 2 i 6.

³⁷ Žalba tužilaštva, par. 8-9 i 18-19; Replika tužilaštva, par. 1.

³⁸ Žalba tužilaštva, par. 1, 19; Replika tužilaštva, par. 8.

³⁹ Gverin odgovor, par. 9 i 18.

⁴⁰ Gverin odgovor, par. 14-15. Gvero tvrdi da Odluka u vezi s Ngirumpatseom na koju se oslanja tužilaštvo nije donesena u kontekstu zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu i da je razlog iz kog se smatra da je taj izvještaj nezadovoljavajući u tom predmetu bilo nepominjanje u tom izvještaju prirode zdravstvenog problema optuženog. Tužilaštvo replicira da je irelevantno to što Odluka u vezi s Ngirumpatseom nije donesena u kontekstu zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu i da se, slično kao u ovom predmetu, Pretresno vijeće u Odluci u vezi s Ngirumpatseom oslonilo na izvještaj kojem je "nedostajalo pojedinosti", "bio je provizoran", "osporavan od strana u postupku" i koji je "odigrao značajnu ulogu" u donošenju odluke Pretresnog vijeća; v. Replika tužilaštva, par. 4.

opšte prakse u PJUN-u koji je potpuno nezavisan od odbrane" i da je njegova izjava "rezultat brojnih sastanaka [...] tokom kojih su pojedini o njegovim raznim zdravstvenim problemima u određenoj mjeri detaljno analizirani".⁴¹ Gvero tvrdi da tužilaštvo ne objašnjava zašto i na koji način je Izjava dr Eekhofa nepotkrijepljena i da Pretresno vijeće nije pogriješilo oslonivši se na nju.⁴² Gvero dalje tvrdi da je Pretresno vijeće ispravno konstatovalo da je dostavljanjem Izjave dr Eekhofa Pretresnom vijeću ispunjena njegova "obaveza da pokaže da eventualno liječenje u Nizozemskoj ne bi bilo prikladno u njegovim konkretnim okolnostima".⁴³ Gvero tvrdi da su u Pobjanoj odluci tako zadovoljeni svi kriterijumi navedeni u Odluci Žalbenog vijeća.⁴⁴

14. Gvero dalje tvrdi da je Pretresno vijeće ispravno postupilo u okviru pravilne primjene svog diskrecionog ovlaštenja prihvatajući zaključke u izjavi dr Eekhofa i oslanjajući se na činjenicu da bi njegovo [redigovano] liječenje u Nizozemskoj bilo podložno kašnjenju što bi izazvalo negativne socijalne i psihološke posljedice.⁴⁵ Odgovarajući na argument tužilaštva da je Pretresno vijeće pogriješilo kada se oslonilo na Izvještaj kada je utvrdilo da je [redigovano] liječenje u Srbiji dovoljno uvjerljiv humanitarni razlog u smislu pravila 65, Gvero tvrdi da se tužilaštvo nije pozabavilo pitanjem "[redigovano] liječenja u kontekstu Gverinog [redigovano]".⁴⁶ Gvero stoga traži da se Žalba tužilaštva odbije.⁴⁷

B. Analiza

15. Kao preliminarno pitanje, napominjem da pitanje u ovoj žalbi kako ga je definisalo tužilaštvo predstavljaju zaključci Vijeća u vezi sa [redigovano], a ne u vezi s potrebom za [redigovano].⁴⁸ Iz tog razloga, moja diskusija ograničena je na taj konkretan zaključak.

⁴¹ Gverin odgovor, par. 13.

⁴² Gverin odgovor, par. 13.

⁴³ Gverin odgovor, par. 10.

⁴⁴ Gverin odgovor, par. 10.

⁴⁵ Gverin odgovor, par. 16.

⁴⁶ Gverin odgovor, par. 11-12. Tužilaštvo replicira da, iako Gvero nije u dovoljnoj mjeri pokazao hitnost [redigovano] liječenja, tužilaštvo nije osporilo zaključke Pretresnog vijeća u tom pogledu; v. Replika tužilaštva, par. 2.

⁴⁷ Gverin odgovor, par. 18.

⁴⁸ Odgovor tužilaštva, par. 11; Replika tužilaštva, par. 2; V. takođe Pobjana odluka, par. 21, u kom se navodi sljedeće: "Pretresno vijeće konstatuje da Gverina hitna potreba za [redigovano] tretmanom prije [redigovano] koji mu je takođe potreban predstavlja dovoljno uvjerljiv humanitarni razlog za njegovo privremeno puštanje na slobodu. Budući da će Gvero morati provesti 20-25 dana u Beogradu radi [redigovano], njemu bi trebalo odobriti privremeno puštanje na slobodu na isti period koji je određen u Odluci Pretresnog vijeća. Stoga Pretresno vijeće ne smatra potrebnim da čeka na daljnji izvještaj o Gverinom [redigovano] koji je Gvero zatražio od OLAD-a da bi donijelo odluku o privremenom puštanju na slobodu."

16. Podsjećam da je Žalbeno vijeće ukinulo Prvobitnu pobijanu odluku na osnovu toga što je Pretresno vijeće načinilo primjetnu grešku time što nije pribavilo "medicinsku dokumentaciju navodeći dovoljne socijalne i psihološke razloge za to da se liječenje obavi izvan Nizozemske".⁴⁹ Žalbeno vijeće je takođe konstatovalo da je Pretresno vijeće pogriješilo zbog toga što nije razmotrilo da li bi Gveri moglo biti obezbijedeno liječenje u Nizozemskoj kao relevantan faktor prilikom procjene da li postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju njegovo privremeno puštanje na slobodu.⁵⁰

17. U ovom slučaju, Izjava dr Eekhofa predstavlja suštinski razlog Pobijane odluke da se odobri Gverin zahtjev. Odobravajući Gveri privremeno puštanje na slobodu, Pretresno vijeće je konstatovalo da Izjava dr Eekhofa predstavlja "medicinsku dokumentaciju koja navodi dovoljne socijalne i psihološke razloge za to da se liječenje obavi izvan Nizozemske", kako je to zatraženo u Odluci Žalbenog vijeća.⁵¹

18. Podsjećam da se u relevantnom paragrafu Izjave dr Eekhofa navodi sljedeće:

Iako ove procedure mogu biti obavljene u Nizozemskoj, za taj zahtjev biće potrebni mjeseci tokom kojih je logistički veoma teško uticati na proces. Liječenje u Beogradu je preporučljivo iz humanitarnih razloga. Te procedure će prouzrokovati privremene bolove, probleme s komuniciranjem i ishranom; mogućnost da komunicira na vlastitom jeziku i savjetuje se sa svojim ljekarom predstavljaće značajnu medicinsku, psihološku i socijalnu prednost.⁵²

19. Napominjem da se u Izjavi dr Eekhofa ne obrazlaže niti razjašnjava zašto će za prvu fazu [redigovano] liječenja biti potrebni mjeseci ako bude provedena u Nizozemskoj. Bez ikakvog objašnjenja ili pouzdane dokumentacije, nisam uvjeren u istinitost ove tvrdnje. Pored toga, imam u vidu Gverinu šutnju o koracima koje bi eventualno trebalo preduzeti kako bi se liječenje obezbijedilo u Nizozemskoj. Stoga, Izjava dr Eekhofa ne pruža dokaznu osnovu prema kojoj bi se razumno moglo zaključiti da bi [redigovano] liječenje u Nizozemskoj bilo podložno kašnjenju. Dakle, uopštena i nepotkrijepljena Izjava dr Eekhofa i oslanjanje Pretresnog vijeća na nju pokazuju da Pretresno vijeće nije na odgovarajući način razmotrilo da li bi Gveri moglo biti obezbijedeno [redigovano] liječenje u Nizozemskoj.

⁴⁹ Odluka Žalbenog vijeća, par. 13.

⁵⁰ Odluka Žalbenog vijeća, par. 13.

⁵¹ Pobijana odluka, par. 18.

⁵² Izjava dr Eekhofa koja je priložena Zahtjevu, par. 5.

20. U Izjavi dr Eekhofa dalje se tvrdi da će Gverina mogućnost da komunicira na svom jeziku i da razgovara sa svojim ljekarom i porodicom predstavljati značajnu medicinsku, psihološku i socijalnu prednost. Međutim, nisam se uvjerio da ti faktori predstavljaju "dovoljne socijalne i psihološke razloge za to da se liječenje obavi izvan Nizozemske", kako je naloženo Odlukom Žalbenog vijeća. Slažem se s tvrdnjom tužilaštva da bi, ukoliko bi to zaista bilo dovoljno, svim optuženima pred ovim Međunarodnim sudom koji traže da im se omogući liječenje bilo odobravano privremeno puštanje na slobodu radi pružanja ljekarske njege u matičnim državama,⁵³ bez obzira na prirodu traženog liječenja i fazu postupka u kojoj se zahtjev podnosi. Međutim, to bi bilo u suprotnosti s praksom Žalbenog vijeća u vezi s privremenim puštanjem na slobodu.⁵⁴ Shodno tome, Pretresno vijeće je pogriješilo donoseći zaključak da postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju Gverino privremeno puštanje na slobodu.⁵⁵

21. Shodno tome, zaključujem da Pretresno vijeće nije pravilno primijenilo svoje diskreciono ovlaštenje i da je načinilo primjetnu grešku kada je zaključilo da Izjava dr Eekhofa zadovoljava kriterijume koji su utvrđeni u Odluci Žalbenog vijeća.

V. DISPOZITIV

22. Iz gorenavedenih razloga, **USVAJAM** Žalbu tužilaštva i **UKIDAM** Pobijanu odluku.

Sastavljeno na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Christoph Flügge,
dežurni sudija

Dana 6. avgusta 2009.

U Haagu

Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

⁵³ Replika tužilaštva, par. 6.

⁵⁴ V. npr. *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po "Podnesku odbrane: Zahtev za pružanje lekarske pomoći u uslovima pritvora u Republici Crnoj Gori", 8. decembar 2005.; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po "Žalbi tužioca na Odluku po Zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008.", 21. april 2008., par. 17 i reference koje se tamo citiraju, u kojoj Žalbno vijeće napominje da razvoj prakse Međunarodnog suda implicira da će zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka biti odobren samo ukoliko postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi.

⁵⁵ V. Odluka Žalbenog vijeća, par. 13.